

SJEZD ŘEKY HRON

V ROCE 1982

Napsal a zaznamenal :
Josef Havel

Foto:
Vladimír Malý + Internet

Cenzura:
Jiří Vacátko – politicko výchovný pracovník

©1982

Výtisk číslo :
Cena : 7 Sk
Upravil pro tisk: Vladimír Malý © 1999

Zvláštní poděkování Zbyňku Zellerovi za převod fotografií do digitální podoby

Funkce a evidenční čísla členů výpravy:

1. Jiří Pitl – kapitán e.č. 11
2. Karel Hyka – lodní důstojník e.č. 26
3. Jiří Vacátko – politicko výchovný pracovník e.č. 37
4. Josef Havel – pokladník + lékař e.č. 48
5. Ladislav Soudil – referent přes počasí e.č. 512
6. Lubomír Čech – technický vedoucí e.č. 611
7. Václav Hybler – vedoucí pro styk s nepříjemnými lidmi e.č. 710
8. Lubomír Hošek – spojový referent e.č. 89
9. Vladimír Malý – dokumentarista e.č. 95
10. Luboš Soudil – lovec - trafikant e.č. 153
11. Josef Jína - číšník e.č. 164
12. Miroslav Nosek – hudební specialista e.č. 175

ČLENSKÝ
PRŮKAZ

V zimní sezóně vzniklo několik plodných schůzí ČPS a z nich nakonec

vzešel ušlechtilý čin, uspořádat první maskarní ples ČPS, který se vydařil a dokonce přispěl i nepatrnou finanční částkou na další sjezd řeky Hronu. Byl rozhodnut poměrně pozdní termín 9. Červenec, což se nehodilo známé ponorné dvojici Prokeš – Navrátil a ta bohužel nejela.

Pátek až sobota 9 - 10.7.1983

Expedice Hron se zúčastnilo 12 odvážných mužů a skupina odjela oklikou

do Prahy, aby si vybojovala místo ve vlaku „Horehron“. Skupina velice tvrdě bojovala (někteří členové měli i sexuální prožitky) a vybojovala si dvě kupé a tím si alespoň částečně vylepšila strastiplnou a dlouhou cestu do Brezna. Ve vlaku byla silná cikánská menšina a poměrně hodně zvláštních

lidí a velikou kuriozitou bylo, že organizované skupině nikdo nic neukradl! Cesta probíhala i s noční okružní jízdou zapáchající Ostravou a tato cesta měla za následek hodinové zpoždění vlaku v Bánské Bystrici, kde nám ujel vlak do Brezna.

Zde se skupina mírně občerstvila ve strašné nádražní knajpě. Zde také skupina

donutila lodního důstojníka, aby navštívil WC a ten po výkonu potřeby, za kterou musel zaplatit, donutil pokladníka na zaplacení této částky.

Po 22 hodinovém křižování republiky skupina dorazila do Brezna a bohužel

zjistila v této krásné přírodě, že zde teče velmi málo vody a že je poněkud špinavá. Skupina odplula za silného skřípění lodí asi 5 km do obce Valaska, kde

na fotbalovém hřišti postavila stany a odešla unavená do restaurace „U lípy“. Zde se pije domácí třešňovice a hrozný „Urpín“ a skupina se pomalu dostává z cestovní únavy. V této restauraci jsou i rozdávány tituly a řády. E.č. 26 získal titul a řád „Miss Olomouc“, protože ve vlaku odpuzoval ostatní spolucestující

z kupé a když ti byli nuceni kupé opustit, tak ho zalehl, za což se dostal do slovní rozepře s e.č. 611, který mu silně vynadal (šediváku šedivej, smrad'ochu apod.), za což byl zvolen nepříjemnou osobou. Tento titul 611 špatně snáší a rozhoduje se, že s Láďou Malým navštíví noční Brezno. Skupina se dopuje borovičkou a „Urpínským speciálem“ a u 48 je zjištěn částečný skluz myšlenek.

← *Málo vody, lodní důstojník šetří loď*

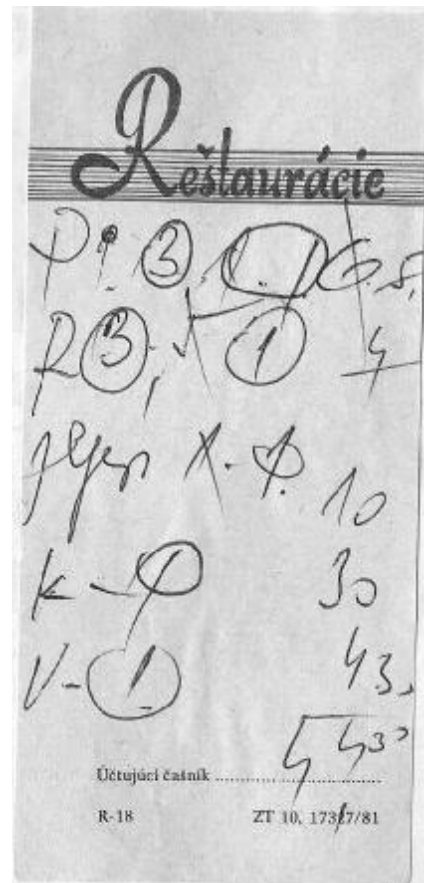

Číšnice se o nás perou a mají mezi sebou slovní rozepře. Skupina se vrací na hřiště, kde se setkává se skupinou z Prahy, kterou organizovaná skupina nazvala „Jezdci dr.Riegra“. každý člen

má na krku otvírák na pivo a velice rádi sjíždějí „Riegrovu stezku“. Po lehčím občerstvení se hraje pěší kopaná, která končí 1:0 (po více než hodině hry) a gól padne z desítky, protože jeden člen týmu utíkal. Po tomto sportovním výkonu se většina věnuje rumu a zpěvu společně s „Jezdci dr. Riegra“. Zpívalo a pilo se až do 3 hodin ranních a hudební specialista Míra Nosek ztratil hlas.

Výpočetní středisko rest. U lípy →

Neděle 11.7.1983

Ráno nás přivítal ranní déšť a skupina v pohodě sjela 1 km trasu a zavítala do známé restaurace „U lípy“. Zde personál byl samé „**Nech sa páči**“, „**Čo si dá pán veľ'komožný**“ apod.

Po asi 2 hodinovém pobytu přestalo pršet a expedice pokračovala za silného skřípění zubů a lodí v brodění řeky Hronu. Brodění nás moc nebaví a tak zastavujeme v Dubňanech a navštěvujeme knajpu asi 6 cenové skupiny, kde zůstáváme velmi krátce. V Dubňanech je také

nějaká rafinerie a tak se nám velice nepohodlně v naftě chodilo a tak za touto petrolejářskou vesnicí každý uvítal přítok fekální řeky a Hron začal téci! Řeka se podobá bobové dráze a je to pěkný fofr.

Při nástupu do lodi byli pokřtěni Hronem e.č. 175 a 160 a byli přijati do ČPS. Při drhnutí o kameny Nízkých Tater prodřela dvojice Pitl Vacátko loď a skupina byla nucena zakotvit.

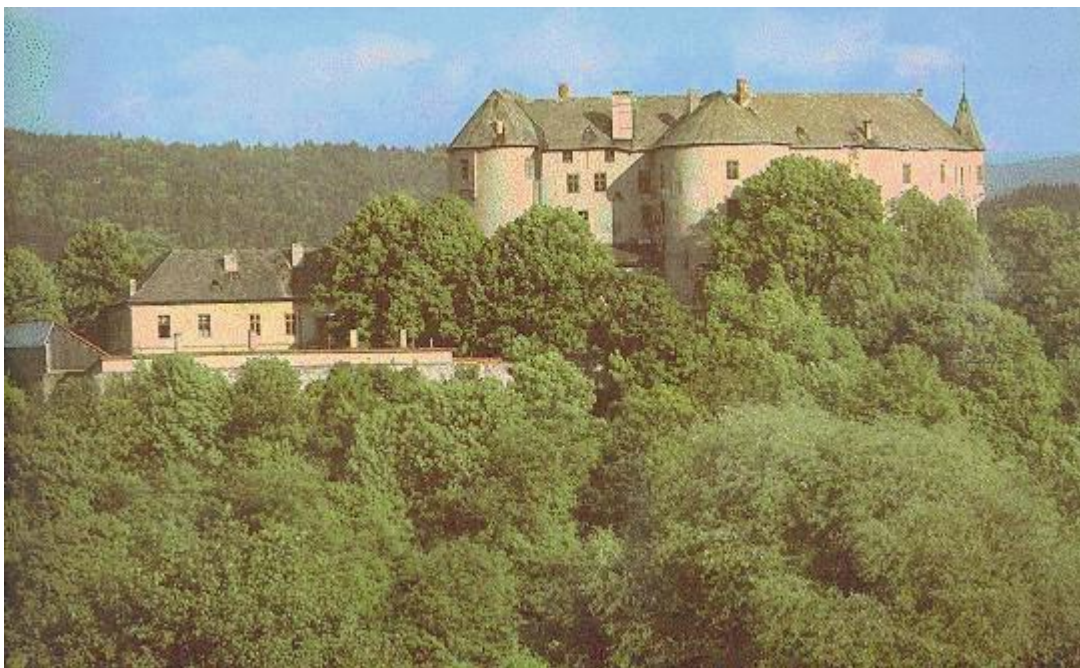
Skupina využila opravy lodi na sportovní činnost a hrála na pozemku míčové hry. Za několik okamžiků přišel vlastník (ujo) – velice nervózního typu a chtěl skupinu inzultovat a lodi naházet do Hronu. Prohlásil mj. „**Prečo si nejdete na družstevné**“. „**To by som si v cudzine nedovolil**“.

← 89 kouří a 178

jde tanečním krokem

Uklidnil se až na zákrok e.č. 710 (styk s nepříjemnými lidmi) a rozrušen odešel. ČPS zakotvilo opět na fotbalovém hřišti ve Slovenské Lubči a to až ve 21 hodin. Na tomto hřišti se asi hrálo naposled za SNP.

Pondělí 12.7.1983

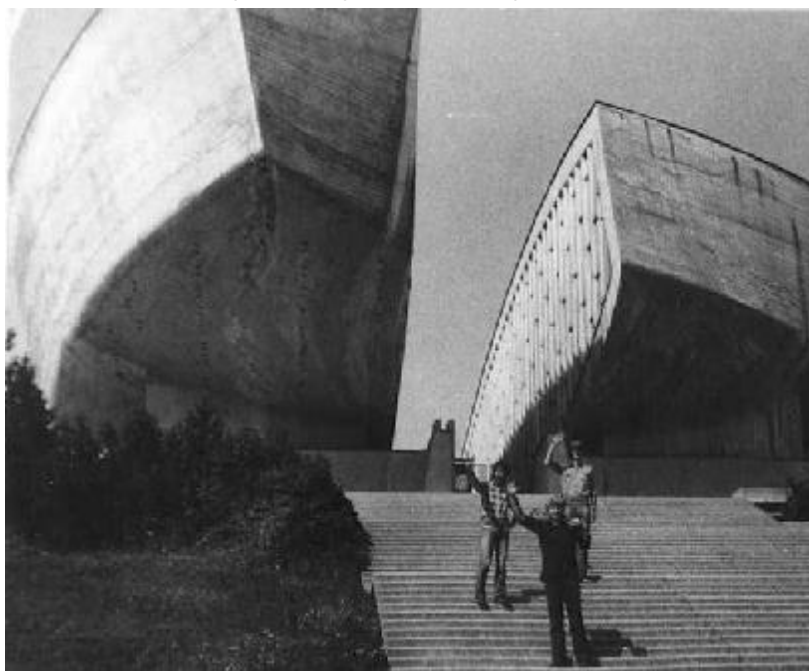
Ráno silně pršelo a byla silná navlhlost posádky, ale naštěstí se počasí umoudřilo a skupina se mohla vysušit a Pitl + Vacátko opět spravovali loď.

Skupina si jde prohlédnout vesnici, Hyka + 2 navštíví klášter (do kterého je bohužel nepustili) a zbytek navštíví hroznou nádražní restauraci. Čekáme asi hodinu, než skončí prohibice, ale úderem této hodiny většina raději odejde, protože se sem přizione úplná lavina cikánů,

páchnoucích individuí a somráků, kteří si jako vždy vybírají Láďu Soudil a žádají ho o pivo, retko, pětku apod.

Vyjíždíme až ve 14 hodin a snažíme se rychlou jízdou o dojetí do Bánské Bystrice, což se nám daří, protože voda zde velice rychle teče a vlny jsou zde přes 1 metr vysoké. Mnohokrát se účastníkům sjezdu zdá, že před nimi je nějaký jez, ale je to vždy jízda z pěkného kopce. Jelikož je řeka v B.B. regulována, nepodařilo se nám v této rychlé vodě zakotvit a skupina zakotvila až za B.B. v obci Iliáš. Před tímto zakotvením se snažila skupina zakotvit u vodáků z Ostravy, kteří nás odehnali (mužská část) s odůvodněním,

že čekají návštěvu, že je zde mokro a že je lepší místo v obci Iliáš apod.

Při přistání narazil lovec výpravy Lub. Soudil na bobra o kterém bohatýr Bervída prohlásil, že je to patrně vodní veverka. Po postavení stanů skupina odjela do B.B., kde se rozprchla na náměstí SNP a divila se slovenským bordelům a nedostatkům tohoto cikánského města. Zde v místní pivnici, kterou vede cikán a pivo se platí hned, nabádá politicko výchovný pracovník bohatýra Bervídu, aby byl na svého háčka zlý a nabádá ho nevhodným způsobem k agresivitě a nabízí mu bezplatnou instruktáž.

Úterý 13.7.1983

Již brzy ráno vyjíždíme do špinavé vody v které je nějak moc zákeřných kamenů. Háček na kuka lodi je z nich tak vyděšen, že dobrých 5 minut mu trvá než si

uvědomí, která strana je pravá a která levá. Kapitánská loď najede na metrový kámen, ale podaří se jim z něho dostat, záhy na tento kámen najede dvojice Čech + Malý a udělají tzv. tobogán a na tomto kamenu perfektně zakotví. K nebi ční Láďa Malý, pod ním kleje Luboš Čech.

V jednom složitém okamžiku ukazují umění v jízdě na lodi Soudilovci a Vacátko + Pitl. Další dvojice, která chce toto místo sjet, Jína + Nosek se při nasedání do lodi po druhé přihlašuje do ČPS a jsou hnáni do peřejí. Zde Míra Nosek poznal, že tele, s kterým jezdil na vandry se do lodi nehodí pro svoji silnou navlhavost a hmotnost.

Za slunečného počasí zastavujeme v krásnom meste Zvolenu, kde se

tradične skupina rozprcháva na tradičnom námestí SNP. Je zde 3 hodinová pauza a po

této pauze je už u některých členů vidět částečná koženost. I zde na Lád'ovi Soudilovi místní pájové žádají almužnu v podobě piva nebo cigarety. Jelikož je toto město civilizovanější, jdou pájové na city v podobě „již 2 dny jsem nekouřil, ukradli mi hodinky“ apod.

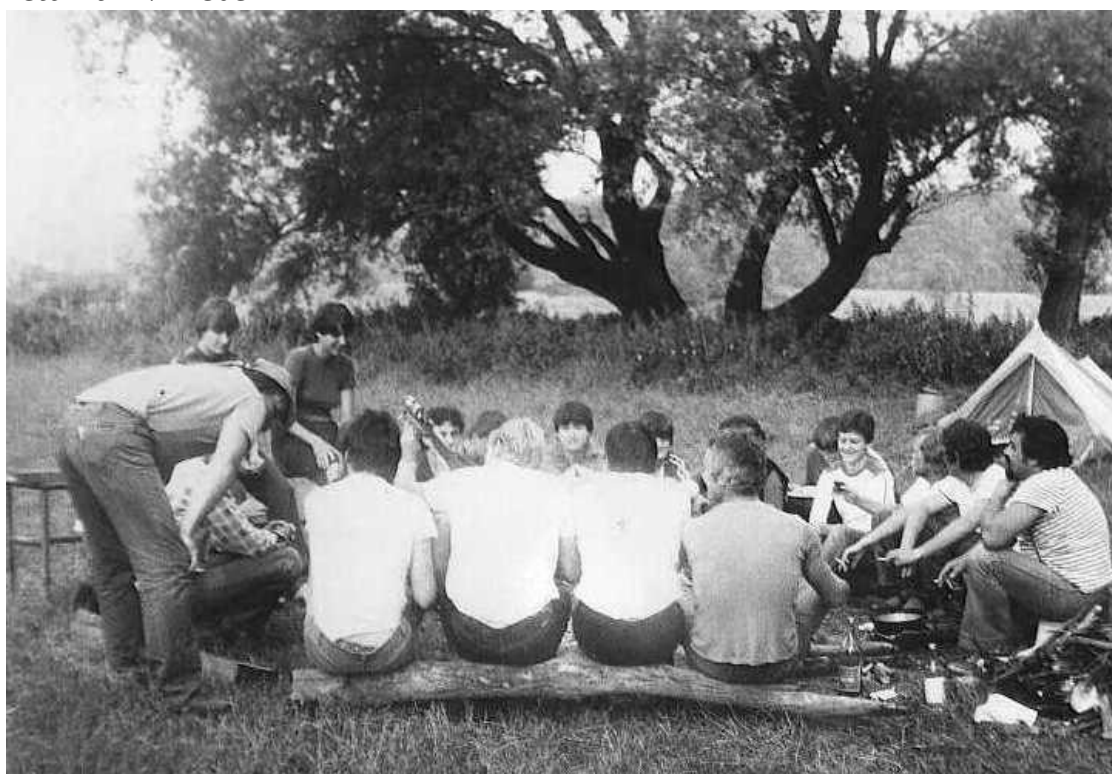
Po obědě je ve sjezdu mnoho přestávek (žaludeční potíže + malá potřeba) a při jedné přestávce je hudební specialista napaden vodním ptákem, kterému se ubránil a oškubal ho.

Znavená expedice zakotvuje na třetím fotbalovém hřišti Hronské Důbravě, kde je čeká překvapení v podobě 12 dívek +2 profesorů z VŠS z Brna. Zde začala již velice silná koženost a z původně plánovaného sexuálního dne se stává alkoholická exhibice (Děkuji). Zde bohatýr

Bervída 3x spadl na zem a nejeví známky života a musí být pomocí vyprošťovací čtyř dopraven do stanu. Zde upadlo několik členů ČPS + několik členek VŠS, které byly debilním profesorem Jaroslavem odehnány do stanů. Silně se zpívá (podle hudebního specialisty „kokrhá“) a pro některé členy končí až za světla.

Králem pádu se stává velký pes e.č. 512, který měl i dva pády do ohně. E.č. 89 nabízí jedné dámě sebe a svoji oblíbenou čepici a když dáma obojí odmítá, hází čepici do ohně a musí mu být zabráněno, aby se nevrhl do ohně. Po této příhodě si jde do vaku pro cigaretu a v kleče

usíná. Ráno nevěří svému činu a jde hledat svoji oblíbenou čepici do popela ohniště.

Středa 14.7.1982

Ráno bylo zjištěno, že jenom u ohně se vypilo 17 láhví rumu + borovičky a byla konstatována 100 % Soběslav. Ráno se ještě ozývá zpěv a mnozí členové jsou spát až když je slunko dosti vysoko. Hudební specialista již totálně ztratil hlas, protože se zpěvem všemožně snažil zachránit částečně pošramocenou reputaci ČPS.

Vyjíždí se velice pozdě a všem trvá odjezd a balení jako Mírovi Prokšovi za dob největší slávy. Zrumovaná expedice toho všeho má nějak dost a takřka jednomyslně se rozhoduje pro ukončení sjezdu a odjezdu do Prahy a návštěvu hostince „U Pinkasů. Stanování v Praze se zdá všem zajímavé, ale po určitém občerstvení v Žiaru nad Hronom se

skupina rozhoduje jet dál. K tomuto rozhodnutí pomohlo pěkné počasí a několik boroviček (souprav).

Zanedlouho projíždíme okolo kempu děvčat z VŠS, které při projíždění expedice se vrhají k zemi a mají zakázáno mluvit. Po ujetí několika km začíná velice silně pršet a bít hrom. Skupina asi po hodinovém čekání vyjíždí do bouře a po dvouhodinovém moknutí se skupině podaří zakotvit již na pátém fotbalovém hřišti v Hliníku nad Hronem. Jako vždy jsou zde dvě fotbalové branky, železnice a silnice. Toto místo má jedinou výjimku, že je zde i loděnice (na kterou byl prý veškerý materiál nakraden) a je zde možnost usušit promoklé věci.

*Členové
ČPS a
krávy*

Dokumentarista se vrací z restaurace

Zde navštěvujeme na blátivém náměstí SNP restauraci, kde se místní ujoové polívají pivem, jíme praženici bez chleba a pijeme strašné pivo. V těchto restauracích 5-7 cenových skupin nemají většinou nic k jídlu a někdy se snaží podívat do kurníku, nebo že

zabijí slepici. Toho využívá gurmán Jína a žádá kachnu. V této restauraci asi V. cenově žádá do grogu citrón a několikrát ho vymáhá na číšnici, která je na celý velký lokál sama. Bohužel mu nezbylo jako vždy jen kroucení hlavou. V lokále ujoiné řvou, všude je bláto a některé členy upoutala ta skutečnost, že číšnice je až příliš kontrastně čistá (dokonce měla i omyté uši).

Na cestě zpět se

doslova topíme v bahně (pravděpodobně nejblátivější náměstí SNP na světě) a po mírném bloudění dorážíme na fotbalové hřiště, kde se suší oděvy a e.č. 175 čte svůj literární klenot SSSR v satíře. Zde byl také pták, který napadl Míru Noska zabalen do křenového listu, upečen a sněden.

Čtvrtek 15.7.1982

Brzy se vstává a již v 9 hodin se vyjíždí z Al nad Hronom do slunečného dne, který se k polednímu mění

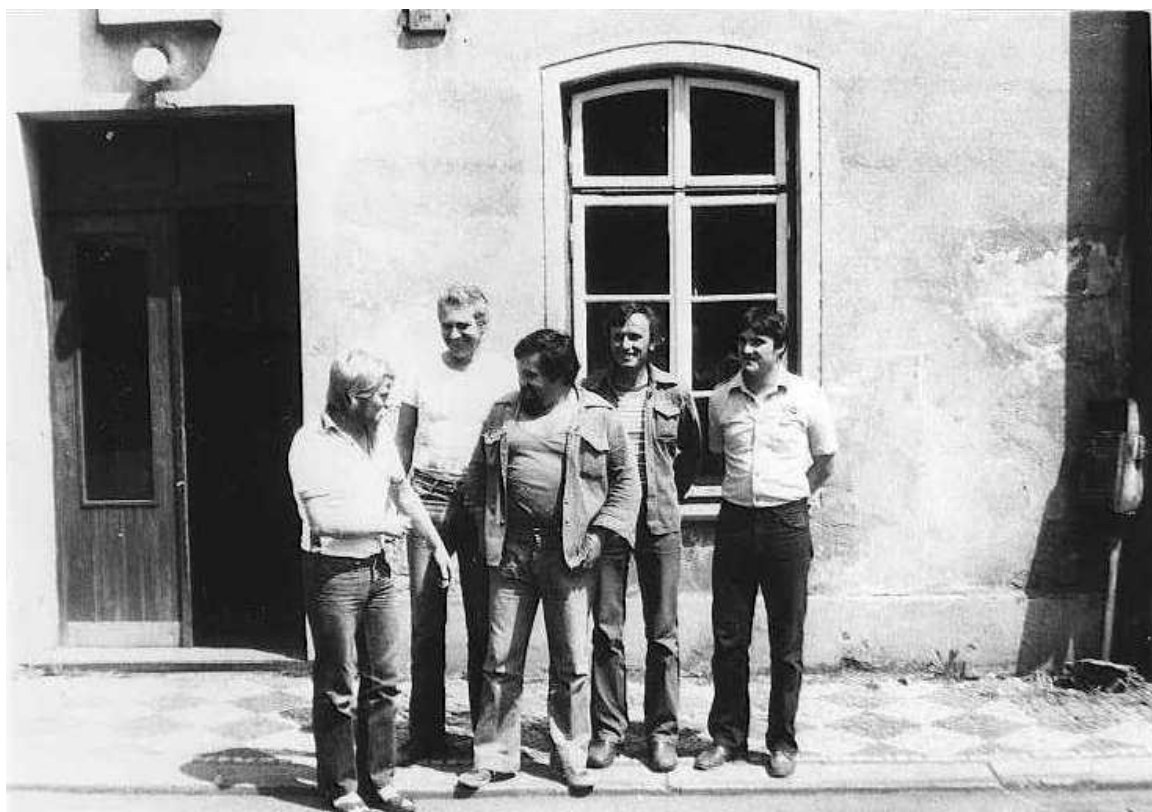

v tropický den a skupiny se zastavuje v obci Rudné nad Hronom, kde je hospoda mimo kostel (na náměstí SNP). Tato hospoda jako vždy nemá nic k jídlu a tak se pijí slovenské speciály. Pouze gurmán Jína chce gin, ale ten není tak musí pít borovičku. Zde se občerstvujeme jenom hodinu a ujíždíme ve

velmi rychlém tempu a nedaří se nám zakotvit. To se nám podaří až v cílové stanici Kozárovce, kde jsme měli být až druhý den. Za tento den expedice ujela 45 km za 6 hodin a unavená zavítala do motorestu STOP, kde zkoušíme slovenské pohostinství – řízek bez brambor (nejsou brambory).

Zde v této restauraci byl e.č. 48 Pepa Havel zvolen za „Slovenského mengeleho 82“. Tento titul zavinil pol. Výchovný pracovník Vacátko, který bohatýr Bervídu nabádal k agresivitě, a ten se musel

podobným způsobem bránit. Titul „Mengele – obranář“ v hlasování neprošel. V této restauraci čepují konečně lepší pivo a zpívají zde dvě vodácké expedice, které nedovolují vedoucímu, který je cikánského původu, aby mohl konat svoji práci a je již dosti nervosní. Zde se setkáváme s prvním solidním Slovákem (zajordánského typu), který se narodil v Turnově a s ním trávíme zbytek večera.

Skupina zaléhá již ve 22 hodin, protože musí jet v 5,30 do Bratislavy a

jsou zde obavy, jestli se někdo vzbudí, což vyřeší e.č. 611 Lub.Čech již ve 3,30.

Pátek 16.7.1982

Jelikož je nádraží vzdáleno asi minutu rychlé chůze, máme více než jednu hodinu času na prohlídku nádraží, kolejí a na nadávání na 611. V Kozárovcích byl první kemp, kde nebylo fotbalové hřiště, silnice a koleje jako vždy.

Zde se loučíme s Pepou Jínou, který jede za

svým milým z vojny a Láďou Malým, který jede do Levíce kouřit za svou milou a je po návštěvě hledán a honěn místním obyvatelstvem po celém kempu Margita-Ilona.

Několik vzácných záběrů organizované skupiny na vodě

**„dr Mengele
82“**

Technik výpravy v zamyšlení

***Skupina při
odpočinku a
občerstvení***

Po přijetí do Bratislavy – střed se setkáváme s druhou milejší osobou na Slovensku, která ochotně vysvětlí skupině, kterou tramvají je třeba jet na „Hlavní stanici“ Špinavá a zapáchající org. Skupina do Bratislavy zavítala ve velice tropickém počasí a od skupiny se nějak méně páchnoucí lidé odtahují. Dokonce i místní pájové nechtějí nic na Lad'. Soudilovi, o kterého se velice po celou dobu zajímali. Skupina se v této metropoli na Dunaji rozprchává a vždy se zase v nějaké restauraci schází. (dobrá organizovanost).

Po příchodu z velice pařáckého dne na „Hlavní stanici“, není problém zapáchajícím členům org. Skupiny sehnat dvě kupé a odjet do BRNA, kde máme hodinu času. Zde se skupině nepodaří (díky rekonstrukci nádraží a odpuzujícímu zjevu) sehnat rum, což má za následek pokles nálady. Nostalgicky se vzpomíná na pěknou krajinu, na dobré vztahy a na hezký sjezd řeky Hronu.

Za rok AHOJ